

Katarzyna Halkowicz, *Wizja małżeństwa i rodziny w teologii wybranych Kościołów chrześcijańskich w Polsce. Studium ekumeniczne*, Świdnica 2017, ss. 142.

Wraz z przemianami społeczno-kulturowo-obyczajowymi zmieniają się modele i koncepcje małżeństwa i rodziny, które czasem całkowicie odbiegają od Bożego zamysłu w tym względzie. I choć sondaże przeprowadzane przez różne ośrodki badania opinii społecznej podają, że żyjemy w społeczeństwie zdecydowanie katolickim, coraz trudniej przychodzi nam spotkać w nim rodziny utworzone – zgodnie z katechizmową definicją – jako głęboka wspólnota życia i miłości małżeńskiej, ustanowiona przez Stwórcę i unormowana Jego prawami (KKK 1603). Co powinno wyróżniać rodzinę chrześcijańską od innych rodzin? Do czego jest

powołana? Jakie wobec świata zadania ma do spełnienia? Jak daleko od siebie są Kościoły chrześcijańskie w teologicznej refleksji nad małżeństwem i rodziną? Gdzie mogą przebiegać linie kompromisu czy też negocjacji? Jak Kościoły, poprzez swoją działalność w tych trudnych współczesnych czasach, próbują wspierać czy też ratować małżeństwa i rodziny? Jak każdy z Kościołów pojmuje ową procedurę ratowania? Na powyższe, nieustannie aktualne, pytania odpowiedź przynosi książka Pani Katarzyny Halkowicz.

Celem przedstawionej przez Autorkę książki było ukazanie teologicznej wizji małżeństwa i rodziny w nauczaniu wybranych Kościołów chrześcijańskich w Polsce. Przedłożona praca jest studium ekumenicznym, dlatego miała na celu prześledzenie wpływu nowoczesności na życie Kościoła i jego przemian. W niedalekiej przeszłości małżeństwa mieszane, zawierane przez członków różnych wyznań chrześcijańskich, były zupełnie niedopuszczalne, co wiązało się niewątpliwie z dochowaniem wierności swojemu Kościołowi. Dzisiaj sytuacja ta ulega znacznej zmianie. Podobnie sytuacja wygląda w kwestiach moralnych, które zdają się bardziej różnić poszczególne Kościoły niż teologia dogmatyczna. To, co wydaje się dziś we współczesnym świecie najbardziej zagrożone, to właśnie małżeństwo i rodzina. Na tych też instytucjach skupiła swoje zainteresowanie. Zadaniem, przed którym stoją wszystkie Kościoły, jest podjęcie starań w celu rzetelnego przygotowywania młodzieży do pełnienia roli przyszłego współmałżonka i rodzica. Struktura pracy podporządkowana jest problemowi. Rozwiązanie postawionego problemu wymagało podjęcia odpowiedniego planu pracy. Całość składa się z ośmiu części. W pierwszych siedmiu teologicznej analizie poddanych zostało siedem wybranych Kościołów chrześcijańskich, istniejących i działających na terenie Polski. Pomimo wspólnych chrześcijańskich korzeni, instytucja małżeństwa w poszczególnych Kościołach jest różnie pojmowana. Wszystkie Kościoły widzą jednak potrzebę rzetelnego przygotowania młodych ludzi do życia w małżeństwie oraz we wspólnocie rodzinnej, otaczaniu opieką, a w sytuacjach trudnych, ratowaniu jej. Jest to współcześnie jedno z podstawowych zadań duszpasterskich wszystkich analizowanych poniżej wyznań. Rozdział ósmy jest studium porównawczym. Wnioski wynikające z podjętych przez Autorkę badań zawarte są w „Zakończeniu”

Trzeba z satysfakcją zaznaczyć, że Pani Katarzyna Halkowicz rozwiązuje przedstawione we „Wstępie” problemy pracy. Prezentowane przez Autorkę rozwiązania są trafne, dobrze uzasadnione i mają charakter przyczynkarski. Praca oparta jest na solidnej bazie. Również formalna strona pracy zasługuje na bardzo wysokie uznanie. Autorka umie wykorzystać zasady metodologii pisania pracy z teologii. Konsekwentnie trzymając się metody analityczno-syntetycznej osiągnęła wytyczony cel pracy. Literatura na temat małżeństwa i rodziny jest w większości Kościołów bogata. Niemniej do tej pory nie było w polskiej literaturze teologiczno-ekumenicznej syntezy nauczania poszczególnych wspólnot na omawiany temat. Źródłem, do którego odwołują się wszystkie wspólnoty chrześcijańskie, jest wiara w Jezusa Chrystusa, wiara w Ewangelię jako Słowo Objawione. Złożoność tej kwestii i istniejące różnice w patrzeniu na małżeństwo i rodzinę z pewnością pogłębiane są jeszcze przez interdyscyplinarność omawianych zagadnień.

Na uznanie zasługuje również język rozprawy: precyzyjny, ścisły, trudno się doszukać zbędnego słowa. Szczególnie cenny jest ostatni rozdział monografii, w którym Pani Katarzyna Halkowicz pokazała, że nie boi się samodzielnego myślenia.

Ks. Jarosław M. Lipniak